

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quinam hæretici matrimoniu[m], tamquam malum damnarint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Ecclesiæ. Falsa enim esset hæc matrimonij repræsentatio, si ilius vinculum, non etiam per se indissoluble & perpetuum foret, quemadmodum est illud duplex Christi cum Ecclesia vinculum. Inter fornicatorem autem & meretricem nullum est vinculum: hodie Thraso, post biduum, regnat Phædria, apud Thaidem. Vaga est libido, ut ignis crescit, & semper vicina apprehendit. At quis vir mulierem, inquit Lactantius, aut mulier virum diligit, nisi habitauerint semper viva, nisi demota mens, & servata inuicem fides individuam fecerit charitatem?

Hæc vera magnaque sunt matrimonij bona, quibus statum alioqui satis amarum, velut sesamo, aspersit Deus. Verum his ipsis bonis tanta vis malorum opponitur, ut plurimi quotidie in irapatentia haud exiguae sese querelas blasphemè effundant; immo ut hæretici fuerint Saturninus & Tatianus, apud S. Irenæum; & Marcion ac Manichæi, apud S. Hieronymum; & Encratitæ Tatiani sectatores, apud S. Epiphanius, qui matrimonium esse rem per se bonam & licitam omnino negauerunt: vti & Priscillianistæ, & Adamiani, apud D. Augustinum. Hi omnes, & plurimi cum illis, sentiunt coniugium esse malum, tum propter rationes superiore capite allatas, tum ob ea, quæ his ipsis etiam tribus bonis commemoratis è diametro, in coniugijs, opponuntur; quæ proinde non pigebit indicare, & iustè à Deo permitti, vel immitti, ostendere; vbi prius, & hæreses enucleatiū explicauero, & ut par est, matrimonium & bonum esse, & à Deo esse, pluribus demonstrāro. Neque enim nos, inquit S. Hieronymus, *Marcionis & Manichæi dogma* sé-
tantes nuptijs detrahimus. Sed neque ignoramus, Timotheum à Paulo admonitum, venturos, qui prohiberent nubere, & docerent abstinere à cibis; quod non de ijs dixit, qui virginitatem erant matrimonij prælaturi; sed, ut quidem S. Chrysostomus & Ambrosius intellexerunt, de Encratitis, Marcionitis, & Manichæis; potest tamen, & debet etiam intelligi, de illis hæreticis, qui, tempore Apostolorum, nuptias jam damnarunt, & quosdam cibos detestandos existimârunt, ut testatur, qui tunc viuebat, Ignatius. Hos autem fuisse *Saturninos*, scribit Irenæus. Certe *Saturninus primus fuit*, ait Theodoreetus, qui matrimonium

Terent. in
Eunuch.

V.

S. Iren. l. 1. c.
22. & 30. S.
Hieron. l. 1.
contra Iouianum.
S. August. l. 1.
de hæresib. c.
70. & c. 31.

S. Hieron. l. 1.
contra Iouianum.
1. Tim. 4. 3.

S. Chrysost.
hom. 12. in l.
Timoth. S.
Ambros. ibid.

S. Ignat. ep.
ad Philadel.
& Ep. ad He-

tonem, Iren.
l. i. cap. 22.
Theodoret.
hær. fab. l. n.
Epiphanius hær.
28 S. Ignat. ad
Philadelphia.

VI.

Ierem. 34.
Luc. 7. Greg.
Naz. orat. de
amore pau-
pert.

Ovid. lib. 15.
Metamor.

VII.
1. Tim. 4. 3.

S. Augustin.
lib. 2. retract.
c. 22.
Baron. Anno
Christi 382.

diaboli doctrinam nominavit, in beretum abstinere ab animatis. Epiphanius memorat, in eadem insania fuisse Ebionem, quem Ignatius confutauit, & in eo alios fidem coniugalem fugientes, ut vagæ libidinis habeant libertatem.

Damnati sunt hi hæretici meritò ab Apostolo, non tamen nos cum illis, qui cælibatum nupsis affirmamus excellentiorum. Neque enim, si cum Christo, cum Paulo, cum Apostolis, & tota antiquitate, virginitatem laudamus, idcirco vituperamus, cum his hæreticis, nuptias. Sicut neque, si cum Rechabitis, & Ioanne Baptista, ac Apostolis, temporibus certis, à carnis esu abstinemus; illico etiam cum Iudeis præscriptum olim, ad certum tempus, nunc autem abrogatum morem superstitione obseruamus: neque cum priscis illis hæreticis docemus, abstinere à cibis, more Pythagoræ, vel Ægyptiorum, qui nouum abborum delectum inuenierunt; eò quod Pythagoras doceret, animarum, de hominibus, in bestias, & de bestiis in homines transmigrationem; timeretque, ne sua anima alicubi expellatur. Hinc, apud Ouidium, ait:

*Heu quantum scelus est, in viscere viscera condi,
Congestogaudium pinguiscere corpore corpus,
Alteriusq; animantem animantis vivere letho!*

Et infra. *Omnia mutantur, nihil interit: errat, & illinc*

*Huc venit, hinc illuc, & quoslibet occupat artus
Spiritus, eq; feris humana in corpora transit,
Inq; feras noster, nec tempore deperit ullo.
Ergo, ne pietas sit viæta cupidine ventris,
Parcite, vaticinor, cognatas cade nefanda
Exturbare animas, ne sanguine sanguis alatur:*

In eiusmodi errore non sumus. Ut ergo non prohibemus, ut de causa, abstinere à cibis, quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus; ita nec prohibemus nubere; sed cælibatu matrimonium postponimus, quod, contra diuinæ litteras, Heluidius, & Iouinianus virginitati æquârunt; quorum iste pseudomonachus aliquas etiam sanctimoniales deiecit in nuptias. Vtrumque filio & argumentis confudit S. Hieronymus, cum Romæ esset. Quare Ecclesia nequaquam statuit legem,